

Relatie(f)

een vrolijke kijk op relaties en het onvermogen tot communiceren
door Peter De Pauw

Dit stuk wordt uitgegeven in eigen beheer. Wens je een speeltoelating te bekomen, volg dan onderstaande regeling:

Stap 1: download de speeltoelating voor **Relatie(f)** op de website <http://sites.google.com/view/toneelstukken>, of vraag ze aan bij de auteur zelf. Vul ze in en verzend ze ondertekend naar de auteur.

Peter De Pauw
Fortbaan 86
2160 Wommelgem
0473/701.389
regisseur@telenet.be

Stap 2: Na ontvangst van een getegentekende versie hebben jullie alvast een kopieer- en speeltoelating voor **Relatie(f)** Je kan met een gerust hart de repetities aanvatten.

Stap 3: Ruim voor de aanvang van de eerste publieke vertoning licht je SABAM in om aan de auteursrechten te voldoen, via het indienen van de 'aanvraag tot toelating theater en dans'. Meer informatie hierover op www.sabam.be. Indien je groep is aangesloten bij opendoek, kan je ook via opendoek.be een aanvraag indienen.

1. DE SOLLICITATIE

Een zakenvrouw loopt zenuwachtig rond op de scène. Ze gaat wel gekleed in een deftige vest maar draagt daaronder een zomers rokje en een Hawaïhemd. Ze heeft in haar handen een farde met sollicitatiegegevens en in haar oor een Bluetooth-verbinding. Ze ijsbeert over en weer terwijl ze constant haar smartphone bekijkt.

CHEF   Verdomme. Die gast had hier al een kwartier moeten zijn. Dat is ook geen goede beurt dat die maakt voor zijn sollicitatie. Als hij er over vijf minuten niet is, kan hij die job op zijn buik schrijven.

De telefoon gaat over, de chef neemt op en spreekt via Bluetooth.

CHEF   Opdebille... Ja chef... Nee chef. Ik ben nog aan het werk... Ik ben dat zeker niet vergeten chef. Maar de sollicitant is er nog niet, chef... Nee, chef. Ik doe mijn best en beloof u plechtig dat ik op tijd zal zijn. Dag chef. *(tot publiek)* Dat was mijne vent. Ik moet hier over tien minuten vertrokken zijn of ik geraak nooit op tijd op mijn vliegtuig naar Californië en die van ons gaat er niet mee kunnen lachen als ik onze vakantie mis. Verdomme hé. Hij schrijft nochtans in zijn sollicitatiebrief dat hij altijd stipt op tijd is. Ja tarara! Stipt op tijd mijn gat. Als die elk project met zo veel vertraging gaat opleveren, dan loopt het helemaal de soep in. *(kijkt nogmaals op haar papieren)* En verdwaald zal hij ook niet zijn want hij is van opleiding ingenieur-landmeter-architect. Die zou toch een Tomtom moeten kunnen gebruiken. Als hij nog lang weg blijft kan hij zich misschien beter oriënteren op de stand van de sterren.

Vanuit de verte komt een zwerver aangeslenterd, gekleed volgens zijn bestaan. Achter hem trekt hij een karretje mee. In zijn hand een zak van de Aldi o.i.d. en een krant onder zijn arm.

CHEF   *(tot publiek)* Ah, daar zullen we hem hebben. Hij ziet er niet uit, maar gelukkig dat ik niet op het het uiterlijk afa tijdens een sollicitatie. Stel u voor dat uiterlijk een criteria zou zijn. Dan zouden er op onze firma niet veel mensen meer werken. Ik denk dat er hier ook een paar stante pede hunne C4 zouden krijgen: Nog te mottig om een hele dag in een verduisterde vergaderzaal te steken. Benieuwd wat de uitleg is van zijn vertraging. Ik noteer alvast: lelijk en vijftien minuten te laat.

De zwerver is nu ter hoogte van de chef.

CHEF   Dag mijnheer.

THIERRY   *(In het voorbij gaan, zonder veel aandacht)* Dag madam.

Thierry wil verder geen na zijn passage, maar de chef houdt hem staande.

CHEF   Goedendag. Ik denk dat u bij mij moet zijn. Bent u Etienne Vermeulen?

THIERRY   Van de Molen. Ik heet Thierry Van de Molen, zoals in "ne slag van de molen".
Tsjakkaa!

Thierry geeft een stevige karateslag ter ondersteuning. Chef schrikt achteruit.

CHEF   Op mijn papieren staat nochtans dat u Etienne Vermeulen heet.

THIERRY   Wat kan mij dat nu schelen wat er op uw papieren staat. Ik heet al sinds mijn
geboorte Van de Molen, Thierry Van de Molen, zoals in "ne slag van de molen".
Tsjakkaa.

Weerom wordt de Tsjakkaa versterkt door een krachtige karateslag. Chef schrikt.

CHEF   Goed, goed. Dan zal de secretaresse dat fout doorgegeven hebben. Bon, Etienne...

THIERRY   *(met nadruk)* Thier-ry. Van de Molen, zoals in "ne slag van de Molen". Tsjakkaa.

Weerom wordt de Tsjakkaa versterkt door een karateslag. Chef schrikt.

CHEF   Bon, Thierry. Vertel eens een keer wat over uzelf.

THIERRY   Waarom zou ik dat doen? Ik ken u niet. Mijn moeder zaliger heeft altijd gezegd dat
ik niet met wildvreemde mensen mocht klappen. Dus krik-krak...

Thierry doet zijn mond op slot en gooit het sleuteltje weg.

CHEF   Juist daarom. Als u wat over uzelf vertelt leer ik u alvast kennen.

THIERRY   *(krijgt een inval)* Maar dan ken ik u nog steeds niet. Aha!

CHEF U hebt volkomen gelijk. Goed punt. Ik zal van wal steken. Ik ben Mevrouw Opdebille, Daisy Opdebille, zoals in een slag op ... (*terwijl hij een karateslag geeft, valt haar frank en maakt zij haar woorden niet af*) Laat maar zitten. Ik ben diensthoofd van de firma Wegbouw NV. Ik moet, samen met enkele secretarissen die onder mij liggen... (*bedenkt zich*) zitten, (*ook niet goed*) naast mij staan, er voor zorgen dat iedereen kan doen wat dat hij moet doen en vooral niet doet wat dat hij niet mag doen. En daar trekken wij dan lijstjes van die wij per kwartaal moeten voorleggen aan mijn chef.

THIERRY Hoe saai kan een job zijn.

CHEF Saai is niet het juiste woord.

THIERRY Wat is dan wel een beter woord? Stom? Doods? Misschien-had-ik-toch-beter-een-andere-job-gekozen?

CHEF Genoeg over mijn job. Als u wat over uzelf vertelt, kan ik beter inschatten of dat u geschikt bent.

THIERRY Geschikt voor wat?

CHEF Geschikt voor de positie.

THIERRY (*Bekijkt de chef dubbelzinnig*) Welke positie?

CHEF De opening...

Thierry heeft veel vragen, maar is geïntrigeerd door zoveel dubbelzinnigheid.

CHEF Van onze dienst.

THIERRY (*O*) Ik weet niet of ik nood heb aan een of andere dienst. Ik ben bij genoeg diensten langs gelopen. Ik ben hulp gaan vragen bij het OCMW, maar die wilden loonbeslag leggen om mijn schulden te kunnen afbetalen. De lomperiken. Ik heb geen loon, want ik heb geen werk. Dus stuurt het OCMW mij door naar de VDAB om een job te gaan zoeken. Bij de VDAB vroegen ze wat ik graag zou doen en ik zei: (*lacht: hou u vast, nu komt het*) het liefst zo weinig mogelijk...(*lacht zelf hartelijk en lang, dan plots serieus*)Konden ze niet met lachen. Dus stuurden ze mij op pad om bij verschillende firma's te gaan proeven. Maar er viel juist niks te proeven. Aan een lopende band staan werken. Nee, dat is niks voor mij. Behalve in die sigarenfabriek. Daar viel wel wat te proeven, maar daar mocht het niet, want ik heb één keer bijna het kot in de fik gestoken. En de VDAB bleef mij maar naar onnozel jobkes sturen, maar die begrepen niet wat ik wilde in het leven. De lomperiken. Dus heb ik bij de

VDAB mijn ontslag gegeven. Ge ziet, ik heb al veel diensten gezien, maar mij een beetje helpen, ho maar. (*bedenkt zich*) Vertelt gij liever nog wat over u. Dan kan ik u leren kennen. Gij ziet er mij een toffe uit.

CHEF Dat is niet de normale gang van zaken.

THIERRY (*Terzijde*) Nee. Gij ziet er mij inderdaad geen normale uit. Bon, wat wilt ge allemaal weten?

CHEF Ik zie hier op mijn papieren dat u in Brugge woont. Kan u daar wat meer over vertellen?

THIERRY Over bruggen?

CHEF Ja. Daar woon je toch in?

THIERRY Ja. Het is te zeggen. Ik woon niet in die bruggen zelf hé. Dat is van beton. Ik woon er onder. Vlak er onder.

CHEF En hoe ging je dan naar je werk?

THIERRY Te voet. Met de benenwagen. Dan zijt ge sneller dan al die lamledige files. Ge moet alleen oppassen voor al die wannabee Tommeke-Boonens of Cancellaras die u van uw sokken rijden op hun elektrische velo's. In de winter neem ik al eens de bus. Dan is het daar lekker warm. Oh en de metro. Daar maar ik ook vaak gebruik van.

CHEF En wat trekt u dan aan bij Wegbouw NV?

THIERRY Wegbouw NV? Ken ik niet. Ik veronderstel dat die wegen bouwen.

CHEF Juist.

THIERRY Of (*lacht*) gebouwen doen verdwijnen...dat kan ook. Weg, bouw... poef!

Thierry maakt een magische beweging, lacht hartelijk om zijn grap en herhaalt ze voor een ander gebouw. Chef gaat onverschrokken verder.

CHEF Over iets anders nu. Ik zie dat u vijftig jaar bent. Dat klopt?

THIERRY Ongeveer wel ja.

CHEF Ongeveer?

THIERRY Wel ja...

CHEF Ik begrijp u niet helemaal.

THIERRY Een mens is maar zo jong als dat hij zich voelt, niet waar? Ik voel mij nog jong en viriel.

CHEF Ik ook Etienne. Ik ook.

THIERRY (*terzijde*) Dat zou ge pertang niet zeggen. En het is Thierry. Thierry Van de Molen.

CHEF Zoals in "ne slag van de molen". Tsjak...

Chef wil een Tsjakkaa inzetten, slag inbegrepen, maar wordt halverwege afgebroken door Thierry.

THIERRY Mij niet beledigen hé.

CHEF Sorry. U was over uw leeftijd aan het vertellen.

THIERRY Juist. Ik was het al vergeten. Ik voel mij nog maar veertig. Alhoewel, de laatste tijd voel ik mij wat ouder. Vooral met mijne rug begin ik wat te sukkelen dezer dagen.

CHEF Veel bureauwerk gedaan?

THIERRY (*lacht haar uit*) Maar nee gij. Dat is van die kasseien. Ik heb jarenlang op kasseien gelegen. Dat verzwakt uw rug enorm.

CHEF (*Noteert*) Heeft jarenlang kasseien gelegd. Dat strekt tot de aanbeveling natuurlijk.

THIERRY Wat? Dat uw rug kapot is?

CHEF Dat u de aanleg van straten van onder aan de ladder hebt meegemaakt.

THIERRY Ik heb het allemaal meegemaakt: asfalt, beton, kasseien en goten... goten waar dat ik heb in gelegen. Het ergste vind ik toch de kasseien. Dat dendert zo na als er auto voorbij raast. Heel mijn kartonnen doos bibbert dan. Dan liever asfalt of beton.

CHEF En wordt u van nog iets anders gelukkig?

THIERRY Laat mij maar lopen langs de straten. Meer heb ik niet nodig. Wat vindt gij zo tof aan Wegbouw NV?

Er volgt een nieuwe poef! en een magisch gebaar.

CHEF Gho, moeilijke vraag. Er is zo veel leuks aan de firma. Het verlof bijvoorbeeld. Of de flexregeling zodat je vroeger kan stoppen met werken. Of de goede ziekteregeling.

THIERRY Dus het beste aan dat firma-ke zijn de momenten dat je niet aanwezig moet zijn. Ik zal het onthouden.

CHEF Het belangrijkste moeten toch wel onze normen en waarden zijn.

THIERRY De wat?

CHEF Onze normen en waarden: Diversiteit, Integriteit, Kostenbewust, Klantgericht en Samenwerken. Kan u bijvoorbeeld in team werken?

THIERRY Intiem? Geen probleem. Ik ben al jaren op zoek naar een vrouw om intiem mee te zijn.

Thierry maakt avances, Chef gaat er niet op in. Ze gaat snel over naar de volgende vraag.

CHEF En kostenbewust? Kijkt u naar de centen?

THIERRY Natuurlijk. Ik heb de laatste jaren geen frank meer uitgegeven dan er binnen kwam. Bij mij geen valse politieke beloftes en budgetverschuivingen.

CHEF En integriteit. Kan u uw been stijf houden in moeilijke situaties?

THIERRY (*snel en zeer overtuigd*) Dat is geen enkel probleem madam. Ik heb vorig jaar een nieuwe metalen heup gekregen.

Ten bewijze opent hij zijn broek om zijn heup te laten zien. Chef wil dat beeld vermijden en draait haar hoofd.

THIERRY En als het koud is, vriest heel dat spel aan mekaar vast. Dan verzet ik geen poot.

CHEF Ik zie dat u van de krant houdt. Houdt u van de actualiteit?

THIERRY Een goede dikke krant is altijd welkom.

CHEF En volgt u het nieuws ook digitaal? Online als het ware?

THIERRY Daar heb ik het zo niet mee. Ik moet het vooral hebben van het papier. Dat gevoel. De warmte, snapt ge?

CHEF Over papier gesproken, kan u een plan lezen?

THIERRY Ik kan mijn plan TREKKEN. Dat is ook al iets.

CHEF Dat is inderdaad meer dan dat sommige van mijn collega's kunnen... Het is goed mijnheer Vermeulen...

THIERRY Van de Molen, zoals in ...(*stoppen indien het publiek aanvult*) "ne slag van de molen". Tsjakkaa!(*tot publiek*) Just.

CHEF We doen ook aan E-inclusie.

THIERRY Ieder zijn seksuele voorkeur hé, madam. Zolang dat ik geen last van heb van uw fetish, doet ge tussen de lakens wat ge wilt.

CHEF Nee. E-inclusie. U krijgt van mij een Apple.

THIERRY Nee, merci. Houdt dat maar. Fruit slaagt altijd zo op mijn darmen.

CHEF Nee. Een apple. Een I-phone.

Thierry bekijkt de chef bouche bé aan.

CHEF Een smartphone.

THIERRY Ah. Zo'n grote telefoon waar dat die gebruikers allemaal mee vergroeid zijn. Wat is daar smart aan? Die zitten constant van alles te checken, en als ze alles gecheckt hebben, kunnen ze niet meer herhalen wat ze gecheckt hebben. Nee, merci. Ik ben meer de man van het persoonlijk contact.

CHEF Persoonlijk contact is goed. Bon. Dan denk ik dat de job voor u is.

THIERRY *(in grote paniek)* Job? Welke job?

CHEF Die leidinggevende functie waarvoor u solliciteerde.

THIERRY Solliciwatte? *(steigert)* Nee, nee, nee. Ik doe niet mee. Ik was gewoon onderweg naar de glasbak om mijn lege flessen in te ruilen.

CHEF Please... Al is het maar voor twee weken. Dan ben ik terug uit Californië. Die gaan dat verschil niet merken.

THIERRY Nee merci.

CHEF Jawel. Hier. Mijn smartphone. Mijn vestje. Ge vindt het wel.

Chef geeft inderhaast alles af en wil vertrekken. Thierry houdt haar tegen.

THIERRY Ik? leidinggevende? Ik dacht het niet.

Thierry geeft haar alles terug en gaat verder naar de glasbak. Chef blijft verweesd achter.

CHEF Wat hebben de mensen toch tegen een leidinggevende? Die doet toch niks?

Black-out.

2. PIZZA

Een pizzakoerier staat wat verloren in de gang te wachten. In het midden van de trappenhal staat een liftkooi met een bordje "buiten gebruik". Hij heeft een pizzadoos vast. Blijkbaar is de eigenaar niet thuis. Er komt een oude vrouw met een charette aan.

- MEVR. DE VOS   Dag jongen. Geraakt gij niet binnen?
- PIZZAKOERIER   Het is meisje, mevrouw.
- MEVR. DE VOS   Sorry. Dat had ik niet gezien. Mijn ogen, hé, jongen. Op mijn leeftijd bedriegen mijn ogen mij al eens.
- PIZZAKOERIER   Geeft niet. Hoe oud zijt gij dan wel?
- MEVR. DE VOS   Waar zijn uw manieren, jongen. Dat vraagt ge toch niet aan een oude dame... Maar als je het wilt weten. Ik ben 84 jaar jong. Maar ik ben nog wulps en viriel van geest.
- PIZZAKOERIER   *(gegeneerd)* Wel vooruit.
- MEVR. DE VOS   En wat brengt u hier?
- PIZZAKOERIER   Ik geraak niet binnen.
- MEVR. DE VOS   Bij wie moet ge zijn?
- PIZZAKOERIER   Kweenie. Ze hebben geen naam opgegeven. Ik weet alleen dat het op het hoogste is. Ze hebben daar een pizza besteld maar er komt niemand open doen.
- MEVR. DE VOS   En dan moet gij hier blijven staan? Laat die dan toch gewoon honger lijden. Ze zullen er niet van dood gaan.
- PIZZAKOERIER   Ja. Nee. Ik kan toch moeilijk met die pizza terug naar mijn baas? Die gaat mij zien komen.
- MEVR. DE VOS   Wat zegt jullie huisreglement dat ge moet doen in zo'n geval?
- PIZZAKOERIER   Kweenie. Ik ben maar een pizzakoerier. Ik hou mij niet bezig met reglementen. In ieder geval moet ik in geval van twijfel den baas bellen.
- MEVR. DE VOS   Wel?
- PIZZAKOERIER   Wel wat?
- MEVR. DE VOS   Belt hem dan.
- PIZZAKOERIER   Mijn GSM is plat.
- MEVR. DE VOS   Oei. Dat is een probleem. En nu, jongen?
- PIZZAKOERIER   Ik ben een meisje, mevrouw. Een vrouw.
- MEVR. DE VOS   Ah ja. Dat kan, mijn ogen, hé.

PIZZAKOERIER Dat had ik al eens gezegd. Zonet.

MEVR. DE VOS Oh ja? Mijn oren zijn ook niet meer wat het geweest is. Klapt maar wat luider. Dat kan nooit geen kwaad. En mijn geheugen laat mij soms in de steek, dus misschien moet ge sommige dingen tweemaal zeggen. Dat komt met de leeftijd. Wacht maar tot gij zo oud zijt als ik.

PIZZAKOERIER Ik hoop dat ik ooit zo oud zal worden als u, mevrouw.

MEVR. DE VOS *(kleinerend)* Ja? Dat kunt gij niet aan. Dat kan de jeugd van van tegenwoordig in zijn geheel niet aan. Die zijn te zwak. Vroeger. Vroeger, dan werden er nog sterke mensen geboren. Ik heb wel den oorlog meegemaakt. Aftakelen is geen pretje hoor. Daar moet ge om te beginnen al sterk voor in uw schoenen staan. En nu begin ik wat af te takelen.

PIZZAKOERIER En daarnet zei je nog dat je wulps en viriel was.

MEVR. DE VOS *(gemakkelijkheidsantwoord)* Zei ik dat? Dat kan ik mijn niet meer herinneren. Mijn geheugen he, jongen.

PIZZAKOERIER Ge zijt dan ook 84.

MEVR. DE VOS Ja. Ik heb den...

PIZZAKOERIER *(maakt af)* ...oorlog meegemaakt.

MEVR. DE VOS Dat heb ik al eens gezegd zeker?

PIZZAKOERIER Yep...

MEVR. DE VOS *(gegeneerd)* Ja. Niet dat mijn kwaaltjes groot zijn. Ik hoor en zie wat minder, maar ik kan mijn plan nog wel trekken. En af en toe lek ik een beetje. Maar dat hebt gij ook misschien al?

Pizzakoerier geeft een afkerige reactie. Er volgt even een stilte.

MEVR. DE VOS En waarvoor zijt gij hier?

PIZZAKOERIER *(een zachte ergernis)* Ik moet een pizza afleveren op het hoogste. Maar ze zijn niet thuis. Ik zou mijn baas moeten bellen maar mijn gsm is plat. En als ik die pizza niet binnen de tien minuten aflever, moet ik hem gratis afleveren.

MEVR. DE VOS Waarom?

PIZZAKOERIER Dat weet ik ook niet. Dat is de policy van de pizzeria, zeker. Niet binnen het half uur op uw bord, gratis eten. En van dat half uur blijven nu nog tien minuten over.

MEVR. DE VOS Mag ik eens iets suggereren?

PIZZAKOERIER Alles beter dan hier te staan schilderen.

MEVR. DE VOS Ja. Het zou hier inderdaad eens geschilderd moeten worden. Dat is denk ik ook van de oorlog geleden.

PIZZAKOERIER Uw voorstel, mevrouw?

MEVR. DE VOS Juist. Draagt gij mijn caddy naar boven. De lift is buiten gebruik en voor een oude vrouw als ik is dat niet evident om er mee boven te geraken. Ik woon ook op het hoogste. Dan kunt ge bij mij naar uw baas bellen.

PIZZAKOERIER Echt?

MEVR. DE VOS Nee. Eén april. Natuurlijk echt. Ik ben nog een van den oude stempel met een vast telefoontoestel. Daarvan valt de stroom nooit uit!

PIZZAKOERIER Weegt hij zwaar?

MEVR. DE VOS Dien telefoon?

PIZZAKOERIER Die caddy!

MEVR. DE VOS Is dat belangrijk? Over negen minuten moet gij die pizza uit eigen zak betalen. Dan kunt ge beter gebeld hebben.

PIZZAKOERIER Dat is waar. Wat zit er in?

MEVR. DE VOS *(denkt diep na)* Kweet niet. Een brood en twee appelen?

PIZZAKOERIER Oké.

De koerier neemt de caddy vast met een hand. Deze blijkt zwaarder dan verwacht. Ze knoeit ook met de pizzadoos die ze nog vast heeft.

MEVR. DE VOS Lukt het, jongen?

De koerier haalt twee pakken melk en een fles water uit de caddy

PIZZAKOERIER Er zit toch meer in dan u liet uitschijnen mevrouw.

MEVR. DE VOS Wat weegt dat nu? Ge moet hem niet dragen, hoor, als je niet wil. Dat is uw keuze. Maar vergeet niet: Boven is telefoon, hé.

PIZZAKOERIER Oké. Oké. We zijn al weg.

MEVR. DE VOS Zal ik uw pizzadoos vasthouden?

PIZZAKOERIER *(geeft de pizzadoos af)* Oké.

MEVR. DE VOS Dat draagt een pak gemakkelijker, hé?

PIZZAKOERIER Ja...

Ze beginnen te lopen rond de lift. Ze lijken zowel links als rechts naar boven te gaan en komen zo telkens op een nieuwe verdieping.

MEVR. DE VOS Ik moet wel aan de kant van de leuning, jongen.

PIZZAKOERIER Geen probleem.

MEVR. DE VOS Hoe oud zijn gij eigenlijk?

Ze komen aan op de eerste verdieping.

PIZZAKOERIER Veel jonger dan u. Tweeëntwintig. Ik heb nog lang niet zo veel meegemaakt als u.

MEVR. DE VOS Ja. Ik was half zo jong als gij toen de oorlog gedaan was. Dan maakt ge wat mee.

PIZZAKOERIER Hebt u afgezien tijdens de oorlog?

MEVR. DE VOS Ca va. Veel honger geleden, vooral. In dien tijd moesten wij geen pizza bestellen.

PIZZAKOERIER Nee?

MEVR. DE VOS Ah, nee. Natuurlijk niet. Ten eerste omdat de telefoonlijnen kapot geschoten waren en ten tweede omdat er nog geen pizza te verkrijgen was buiten Italië.

PIZZAKOERIER Eet u eigenlijk soms pizza? Of junk food in het algemeen. U ziet er mij meer een dame uit die graag zelf haar potje kookt. Alle dagen vers.

MEVR. DE VOS Ja. Normaal weet ik graag wat ik eet. Ik heb ooit eens zo'n hamburger gegeten. Maar dat was het toch niet. Een smakeloos stuk karton waar ik nog twee dagen van heb genoten. Den eerste dag proefde ik het nog en den tweede dag bracht het mijn darmflora helemaal in de war. Nee bedankt. Zo'n rommel is aan mij niet besteed.

PIZZAKOERIER Rommel zou ik het niet noemen.

MEVR. DE VOS Noem het dan niet te vreten. Er zat amper iets van groenten tussen.

PIZZAKOERIER Onze pizza's worden gemaakt met verse producten. En veel groenten. Dat is toch gezonder dan zo'n hamburger.

Ze vertrekken en komen aan op de tweede verdieping.

MEVR. DE VOS Jullie smijten er dan zo'n berg kaas er over. Dat kan toch niet gezond zijn.
PIZZAKOERIER Dat misschien niet. Maar het maakt het wel extra lekker.
MEVR. DE VOS Als ge kaas lust, natuurlijk.
PIZZAKOERIER Uiteraard. Maar wie lust er nu geen kaas?
MEVR. DE VOS Ik. Wij zijn tijdens de oorlog naar Holland gevlucht om daar onder te duiken voor "den Duits". Ik heb daar zo veel kaas moeten eten om te overleven... want de kat van de burens was al opgevreten en de tulpenbollenoogst was mislukt. Ik kan geen kaas meer zien.
PIZZAKOERIER Dan zou ik dat denk ik ook niet meer eten.
MEVR. DE VOS Wat weet gij nu over eten. Gij hebt geen oorlog meegemaakt. Dan eet ge wat ge kunt pakken. Snotjong.
PIZZAKOERIER (*lacht verveeld*) Hey. Sorry.
MEVR. DE VOS En zijt voorzichtig met mijn caddy. Subiet is al mijn fruit geabumeerd.
PIZZAKOERIER Gewat?

Ze vertrekken en komen aan op de derde verdieping.

MEVR. DE VOS Nog zo iets. Geabumeerd. Die gasten van tegenwoordig. Die zijn de Nederlandse taal toch niet meer machtig? Ik heb het zien verglijden van Frans op de speelplaats naar Algemeen Beschaafd Nederlands naar cool en chill en keileuk. Alsof een kei weet wat leuk is. En tegenwoordig hoort ge alleen nog Yolo en Swag. Het zou in mijn tijd geen waar geweest zijn.
PIZZAKOERIER Oké. Maar ge moet met uw tijd meegaan.
MEVR. DE VOS Vindt ge? Dat die pubers zich eens aanpassen. Ik neem regelmatig de tram naar het stad. En als ge de malchance heb dat de school juist uit is, en de bende zich op de tram wringt, denkt gij dan dat er ene opstaat voor een oude dame? Geen een. Dopjes in hun oren en kabaal maken. Die zitten elkaar daar af te motten en te roepen naar elkaar. Dat heeft geen naam.
PIZZAKOERIER Ach, hoe was u vroeger zelf?
MEVR. DE VOS In ieder geval niet zo! Wij hadden nog een zekere sereniteit, een algemene beleefdheid.
PIZZAKOERIER Ook niet als puber?
MEVR. DE VOS Puberen wat is dat? Ik heb nooit gepuberd. Ik heb moeten wachten met puberen tot Hitler in zijn bunker een kogel door zijn kop joeg. Tegen dan was ik twaalf,

maar van puberen was toen geen sprake meer. Ik moest mee zorgen voor de “wederopbouw van de gemeenschap”. Dan moet ge niet proberen om te rebelleren.

PIZZAKOERIER Ik begrijp het.

MEVR. DE VOS Gij begrijpt juist niks. Als ge den oorlog niet hebt meegemaakt, moet ge er over zwijgen.

Een laatste keer wandelen ze een verdieping hoger.

PIZZAKOERIER *(even stil)* Bon. We zijn er.

MEVR. DE VOS *(wijst naar jardin)* Ik woon daar. Als ge wilt kunt ge bij mij naar uw baas bellen. Maar ik vrees dat uw tijd om is. Die pizza zijt ge kwijt. Merci voor het dragen van mijn caddy.

Mevr. De Vos neemt haar caddy weer over en gaat naar haar voordeur. De pizza heeft ze nog steeds in de hand.

PIZZAKOERIER Dat is graag gedaan. En waar is de voordeur van de andere bewoners van dit verdiep?

MEVR. DE VOS Andere bewoners?

PIZZAKOERIER Ja. Die waarvoor de pizza bestemd zou moeten zijn?

MEVR. DE VOS *(gespeeld onbegrijpend)* Hier woont niemand anders op het verdiep.

PIZZAKOERIER En die pizza dan?

MEVR. DE VOS Pizza Quattro Stagione. Extra kaas. Dat gaat smaken, jongen.

Mevr. De Vos gaat haar appartement binnen. De koerier blijft verweesd achter.

PIZZAKOERIER *(haar achterna)* Hey.

Black-out.

3. *Piloot*

André wil piloot worden. Hij moet daarvoor binnenkort examen doen. Daarom studeert hij nu. Greet helpt hem hierbij en merkt dat het niet vlot zal gaan.

GREET Dames en heren, voor we verder gaan met het volgende nummer moet ik even melden dat er een wagen verkeerd...

André komt binnen. Helemaal verdiept in een boek. Hij knikt vriendelijk naar het publiek en struikelt dan. Greet is afgeleid.

GREET Dat er een wagen... Wat is dat?

ANDRE Een boek. Dat zijn allemaal blaadjes papier waar dat mensen interessante dingen op schrijven. Moet ge ook eens proberen.

GREET Ja, ik weet ook wel wat een boek is, maar wat voor een boek hebt gij vast? Waarover gaat het?

ANDRE Heb ik gekocht in de boekenwinkel hier in het dorp. Piloot voor dummies in 4 lessen.

GREET Wel vooruit, ga je leren vliegen?

ANDRE Ja, ik wil nu eindelijk wel eens van de grond komen. En daarom heb ik besloten om piloot te worden. Daar droom ik al van sinds ik een klein kindje was.

GREET Al sinds verleden week, dus.

ANDRE Lacht maar. Vliegen, vliegen is iets magisch.

Vliegt in zijn dromen en beeldt dat uit.

GREET Maar dat leert ge toch niet uit die dummies boeken?

ANDRE *(totaal verbouwereerd)* Nee?

GREET En zeker niet in 4 lessen.

ANDRE Hoe dan wel?

GREET Daar moet je hard voor studeren. Dat zijn serieuze theoretische opleidingen, nog voor dat je ook maar één voet in een vliegtuig hebt gezet. Daar ben je minstens anderhalf jaar mee bezig. Dat mag je niet onderschatten.

ANDRE Serieus?

GREET Zie ik er uit alsof ik een grapje zou durven maken?

André bekijkt haar bedenkelijk.

- GREET   Ge moet daar ook een examen voor doen. Eerst theoretische lessen, dan een examen en als ge er niet door zijt, moogt ge niet aan de praktijk beginnen.
- ANDRE   Moeilijke vragen?
- GREET   Soms wel.
- ANDRE   Toch geen strikvrage, hé?
- GREET   Soms. Pakt nu... welke letter komt er na de A?
- ANDRE   *(Wil snel antwoorden. Bedenkt zich. Dan na lang denken)* Allemaal?
- GREET   Of wiskunde.
- ANDRE   Oei, daar ben ik nooit goed in geweest.
- GREET   Dat moet wel. Zonder wiskunde zijt ge verloren in de lucht. Afstanden berekenen, routes uitzetten. Al die metertjes op het dashboard. Die moet ge kunnen lezen. Daarmee kunt ge berekenen hoe snel dat ge gaat en hoe hoog dat ge zit en zo.
- ANDRE   *(sterk overtuigd)* Die heb ik niet nodig.
- GREET   Ah, nee? Waarom niet?
- ANDRE   Dat vraag ik aan mijne co-piloot.
- GREET   En als die er niet is? Soms moet ge alleen kunnen vliegen. Stel dat uwe co-piloot naar het toilet is, juist als de landing wordt ingezet.
- ANDRE   Kan die niet eventjes wachten?
- GREET   Nee. Het was heel dringend. Spetterpoep of zo.
- ANDRE   Dan heb ik die meterkes nog niet nodig.
- GREET   Hoe dat?
- ANDRE   Ik luister naar de passagiers die uit het raampje kunnen zien. Hoe harder ze roepen hoe dichterbij de grond ben.
- GREET   En ge weet toch wat een zwarte doos is?

André moet het antwoord schuldig blijven.

- GREET   Ik zal een tip geven. Het heeft te maken met het inbrengen van gegevens.
- ANDRE   Heeft het te maken met een negerin aan boord?
- GREET   Laat maar. En ge moet ook goed zijn in taal. Vooral Engels
- ANDRE   O?

GREET May I ask you a couple of questions?
ANDRE (*Frans accent*) Pardon?
GREET Mag ik u een paar vragen stellen?
ANDRE Ah. Oké. Yes. Of course. Go your gang. I am der completely ready for.
GREET How is the wheater?
ANDRE Wheater?
GREET Yes, spring is in the air.

André kijkt Greet bedenkelijk aan springt daarna een gat in de lucht.

GREET Juist, ja. Misschien moeten we het bij vertalingen houden. Ik geef een zin en jij vertaalt? Oké?
ANDRE Yes. I see that holygans sitting.
GREET Alles loopt gesmeerd.
ANDRE (*nadenkend*) Everything runs gesmeared.
GREET Het regent pijpenstelen. Ik zal mijn plan moeten trekken.
ANDRE It rains the pipe-steals. I will have to pull my plan.
GREET Gefeliciteerd met een goede aankomst.
ANDRE Felicitated with a good oncomming.
GREET En leg mij nu eens in het Engels uit hoe ik als passagier de nooduitgang kan vinden in geval van nood.
ANDRE (*zeer overtuigd*) Ah, Yes. That's the bacon question. Well, ladies and gentleman, the outgangs befinden sich on the seikants of dees... flything. But you do not need to make you the sorgs, oh no. Only when the smoeleke our personeels is changing the color to the very whitekes, then you get the signaal that you need to pull on the... reddingsfastjes die sich befinden in de little... kastjes above you kop. And if they are on, the nutdoors go open as fromselves. You see, I have everything in the hand.
GREET Mag ik eerlijk zijn?
ANDRE Yes of course. Ik bedoel ja, natuurlijk.
GREET Ik weet niet of ge op die manier door dat examen gaat geraken.
ANDRE Bwah, als ik het niet kan, kan ik nog altijd spieken.
GREET Ja, maar God ziet alles, zeker op zo'n hoogte.
ANDRE Akkoord, maar die mag niet klikken...

GREET En waarom wilt ge eigenlijk piloot worden. Kunt ge niks eenvoudiger zoals... leraar of zo? Ge moet er niks voor kunnen, ge moet niet studeren en ge hebt keiveel verlof.

ANDRE Ah, maar er is één ding dat ge vergeet.

GREET Wat dan?

ANDRE Op school zijn geen knappe, charmante, rondborstige en van een uiterst laag IQ voorziene... stewardessen.

GREET Is het daar waar ge het voor doet? De stewardessen?

ANDRE Amai nog niet. Daar zitten schoon mokkes tussen.

GREET Wat hebt ge nu aan een stewardess?

ANDRE (*Bekijkt Greet bedenkelijk*). Ge krijgt er bijvoorbeeld eten van. En dan vraagt die met zo'n zoetgevooid stemmetje: (*imiteert*) Piloot André... wenst u een maaltijd?

GREET Tussen wat kunt ge kiezen?

ANDRE Ja of nee.

GREET Ja, maar er zitten toch ook oude dozen tussen? Pakt nu die een, die ons vorige zomer heeft bediend toen we gingen optreden in Las Vegas.

ANDRE Chantalleke?

GREET Ah, gij kent hare naam nog?

ANDRE Natuurlijk. Chantalleke. Die had ik graag gepakt. Meerdere keren achtereen zelfs.

GREET Die is toch te oud?

ANDRE Oud? Zwanst nu niet hé. Afgaande op haar huid 18. Als ik haar haren bekijk hoogstens 20 en haar figuur... 25... hoogstens.

GREET Ja, maar dan allemaal bij elkaar opgeteld, zeker?

ANDRE Ach, En stewardessen zijn zo heet als de nacht. Die krijgt ge ongelooflijk gemakkelijk mee naar uw hotelkamer en eens dat ze daar binnen zijn komen die er nooit meer uit.

GREET Hoe zo?

ANDRE Wel, als die 's morgens in uw bed wakker worden, zien die drie deuren: één naar de badkamer, één naar de wc en één met een bordje aan de klink: niet storen.

GREET Ha. Ge weet toch waarom ze de as van overleden stewardessen over een landingsbaan uitstrooien?

ANDRE Nee.

GREET Dan kan achteraf heel de bemanning er nog een over rijden.

ANDRE (*lacht*) Dat is een goei. Die moet ik onthouden.

GREET Nee. Voor mij geen sterwards. By the Way...

ANDRE Bij de watte?
GREET Laat maar. Wanneer is dat examen?
ANDRE Wacht, ik heb hier ergens den brief bij. Hier. (*trots*) Over enkele dagen.
GREET Seg, maar dat is een brief van SABENA.
ANDRE Ja.
GREET Dan zit ge serieus in de problemen.
ANDRE Ik dacht juist van niet. Ge weet toch wat SABENA wilt zeggen?
GREET *Société Anonyme Belge d'Exploitation de la Navigation Aérienne*
ANDRE Dat versta ik niet. Maar ik weet wel dat het de afkorting is van **Sex Aan Boord En Niks Anders**. Ik zit als gebeiteld!
GREET Ik denk dat ge beter postbode wordt.
ANDRE Voor al die huismoedertjes die in hun negligé de voordeur komen opendoen als ge iets in hun gleuf wilt steken?
GREET Nee.
ANDRE Waarom dan wel?
GREET SABENA is al sinds 2001 failliet. Ik denk dat ze bij de post nog wel wat hulp kunnen gebruiken...
ANDRE 't Is niet waar,hé!

Black-out.

4. Promotie

VROUW Ik ben keigelukkig. Mijn nieuwe baas heeft me vandaag gezegd dat er een dikke vette promotie voor mij in zit als ik zo bleef verder doen met wat ik bezig ben. Dat mag ook wel, na al die jaren. Ze hebben mij op den bureau altijd behandeld alsof ik dom zou zijn, of naïef. Maar dat is niet zo. Ik ben helemaal niet dom. (*even twijfel*) Naïef misschien wel een beetje. Mijn vorige baas lachte mij altijd uit als de collega's weer eens een grap met me hadden uitgehaald en ik er met beide voeten was ingetrapt. Zelfs als ik huilend bij hem op zijn bureau zat, riep hij lachend: Betty, Betty, Betty ...

(*rustig*) Hij is op pensioen nu, mijn oude baas. Gelukkig voor hem want hij was het echt beu op het einde. En ook gelukkig voor mij. De nieuwe baas is een jonge kerel. Schoon kunt ge hem niet noemen, maar hij heeft wel iets. Die heeft het beste met mij voor, zei hij. Hij zei dat ik maar eens naar hem thuis moest komen om de details met hem persoonlijk te bespreken.

(*fier*) Als ge thuis bij den baas moogt komen, dan hebt ge het toch gemaakt, niet? Mijn collega's zullen nogal eens raar opkijken als ik maandag terug op het werk verschijn... helemaal gepromoveerd.

5. De wachtlijst.

Een dokter zit achter haar tafel. Ze rommelt wat met haar papieren. Als ze daar klaar mee is:

DOKTER (roept) De volgende.

Een zelfverzekerde vrouw stapt binnen. Ze komt blakend van gezondheid naar de dokter en wil een hand geven.

PATIËNT Dag, dokter. Hoe gaat het met u?

DOKTER Nee. Nee. Nee. Zo kom je toch niet binnen. Dat is nu al 20 jaar dat ik in het vak zit en dit is de eerste maal dat ik dit meemaak.

PATIËNT Oei. Doe ik iets verkeerd?

DOKTER Natuurlijk.

PATIËNT Wat dan?

DOKTER (gaat het corrigeren bij de patiënt) Uw houding. Uw intonatie. Die smile op uw gezicht. Alles.

PATIËNT Dat wist ik niet.

DOKTER (hautain) Daarom ook dat ik dokter ben en jij niet.

PATIËNT Wat moet ik dan doen?

DOKTER Om te beginnen al niet zo binnen komen.

PATIËNT Niet zo...?

DOKTER Zo opgewekt. Zo vrolijk en positief. Ik heb een bloedhekel aan positieve mensen. Die zijn veel te gezond. Die moet ik hier niet in mijn praktijk.

PATIËNT Ik zal anders nog eens binnen komen.

DOKTER Oké. Maar niet te opgewekt, hé.

PATIËNT Niet te opgewekt.

DOKTER (tot publiek) Ik wordt ziek van opgewekte mensen.

De patiënt gaat weer naar buiten, klopt en wacht. Geen reactie. De patiënt komt terug binnen.

PATIËNT Gaat u niet zeggen dat ik binnen mag?

DOKTER Ik ben nog bezig met de vorige consultatie. Even geduld, alstublieft hé zeg. Hoe opdringerig kan je zijn.

PATIËNT Oké. Ik wacht wel.

Patiënt gaat weer af en wacht. Even is er stilte. Dan gaat de dokter open doen.

DOKTER   Moet jij niet kloppen?

PATIËNT   Ik had daarnet al geklopt. Ik dacht...

DOKTER   Nog zo iets. Laat dat denken maar aan mij over. Dat is slecht voor uw hersenen. Ik word betaald om na te denken. Ik heb daar meer dan lang genoeg voor gestudeerd.

PATIËNT   Check.

DOKTER   Hop, hop. Terug naar buiten. Ik heb niet alle tijd van de wereld.

De dokter sluit de deur, gaat weer achter haar bureau zitten. De patiënt klopt.

DOKTER   Binnen.

De patiënt komt binnen.

PATIËNT   (*veel minder opgewekt*) Dag dokter.

DOKTER   Dat is beter.

PATIËNT   (*toch terug opgewekt*) Dank u.

Dokter bekijkt haar kwaad aan. De patiënt zet snel terug een droevig gezicht op.

DOKTER   Wat kan ik voor u doen?

PATIËNT   Voorlopig niks eigenlijk.

DOKTER   Nee. Nee. Nee. Er is altijd iets dat ik kan doen voor u.

PATIËNT   Altijd?

DOKTER   Altijd. Er is altijd wel iets dat je mankeert. Waarom kom je anders naar de dokter?

PATIËNT   Vandaag niet echt, eigenlijk.

DOKTER   Jawel. Altijd! Heb je hoofdpijn?

PATIËNT   Nee.

DOKTER   Ligt uw maag overhoop? Iets verkeers gegeten?

PATIËNT   Nee. Gewoon een slaatje met berggeitenkaas.

DOKTER   Last van uw regels? Ge zijt ongesteld. Of juist niet? Ben je zwanger of denk je dat je zwanger bent?

PATIËNT Ik kan niet klagen. Alles verloopt normaal daar beneden.

De dokter haalt een potje voor staalname boven.

DOKTER Anders moet je een staaltje van uw stoelgang binnenbrengen? Een potje urine? Bij de meeste patiënten loopt het daar mis. Zal ik bloed trekken? *(tot publiek)* Niet dat ik dat goed kan, maar ik doe het zo graag.

PATIËNT Dokter. Ik mankeer niks. Vandaag nog niet. Misschien binnenkort. Over een half jaar of zo. Als de winter goed en wel bezig is?

Potje verdwijnt weer.

DOKTER Dat is dan weeral fout. Kan je dan niet doen alsof je iets mankeert?

PATIËNT Wat had u dan graag gehad dat ik mankeerde?

DOKTER Tja. Dat kan ik toch moeilijk voorschrijven. Dan weet ik al wat je hebt, nog voor je binnen bent. Dan is de lol van het onderzoek er voor mij ook af.

PATIËNT Dat begrijp ik.

DOKTER Toch? Gelukkig... Verzin maar iets. Maar niet te moeilijk. Het moet bestaan.

PATIËNT *(denkt even na. Dan opgewekt)* Oké. Ik weet iets. Ge gaat het nooit vinden.

DOKTER Dat zien we wel. Ik vind altijd alles.

De patiënt gaat naar de deur en klopt er op zonder buiten te gaan.

PATIËNT Ik kom dan binnen hé.

DOKTER *(alsof ze het niet gehoord heeft)* Binnen.

PATIËNT *(komt "doodziek" binnen)* Dag dokter.

DOKTER Oei. Wat zie ik. Je bent ziek.

PATIËNT *(opgewekt)* Goed hé?

De dokter bliksemt haar dood, waardoor ze terug ziek speelt.

PATIËNT Ach dokter. Ik weet niet wat ik mankeer.

DOKTER *(enthousiast)* Zal ik u eens onderzoeken?

PATIËNT Graag.

DOKTER Kleed u maar uit. Ik kom zo.
PATIËNT Helemaal?
DOKTER Nee. Alleen uw schoenen.
PATIËNT ???
DOKTER Natuurlijk helemaal. Dan kan ik eens naar uw hart luisteren.
PATIËNT *(begint met haar broek los te knopen)* Is er geen kleedkamertje of een paravent?
DOKTER Toch geen schrik van mij, zeker?
PATIËNT Nee. Nee. Alleen. Ik heb dat nog nooit gedaan.
DOKTER Laat uw broek maar aan. Dat was een grap van mij. Ik wou eens zien hoe naïef dat je bent. Alleen uw bovenkant volstaat.
PATIËNT *(trekt haar bovenkant uit)* Ik dacht al.

Er wordt langs voor naar de hartslag geluisterd.

DOKTER Inademen. Uitademen.
PATIËNT En?
DOKTER *(onverschrokken)* In. Uit.
PATIËNT En dokter, hoort u iets?
DOKTER Als je er heel de tijd tussen zit te tetteren niet, nee. Nu langs achter.

De dokter draait de patiënt niet iets te bruusk om.

PATIËNT Ik zwijg beter even, zeker?
DOKTER Graag. In. Uit.

De dokter luistert nog even verder en stopt dan met luisteren maar gaat wel verder met “In” en “Uit” terwijl ze achter haar bureau gaat zitten. Het duurt even voor de patiënt doorheeft dat ze niet meer beluisterd wordt.

PATIËNT *(kleedt zich weer aan)* En, dokter? Iets gevonden?
DOKTER Nee. Ik denk dat verder onderzoek nodig is. Hier is een potje. Zorg eens voor wat stoelgang.

Ze geeft haar potje net iets te enthousiast.

PATIËNT Hier? Nu?

DOKTER Het hoeft geen vol potje te zijn. U wil toch onderzocht worden, niet? En u had gezegd dat ik het niet zou vinden. Zolang ik grondig werk, vind ik alles.

PATIËNT Ja. Maar toch niet... Ik bedoel...Ik had een andere ziekte in gedachte. Een die niets met stoelgang te maken heeft.

DOKTER Wat dan?

PATIËNT Mag ik het zeggen? Want dan hebt gij het niet gevonden natuurlijk.

De dokter neemt geïrriteerd het potje weer af.

DOKTER Ik mag u toch niet verder onderzoeken.

PATIËNT Jawel. Maar niet ge gaat het niet in mijn stoelgang vinden.

DOKTER (*geïrriteerd*) Ja. Zeg het dan maar, hé.

PATIËNT Ik had last van een gebroken hart.

De Patiënt wijst naar haar hart.

DOKTER (*rolt met haar ogen*) Hoe stom is dat? Zoiets vind ik toch nooit.

PATIËNT Gij zegt toch dat ge een goede dokter zijt.

DOKTER Ja, ja, ja, maar... een gebroken hart. Dat kan ik toch niet horen. Dat zit trouwens tussen uw oren.

De Patiënt tikt met haar wijsvinger op een van haar slapen.

PATIËNT Dan moet ge uw hoorapparaat daar maar eens tegen houden. Misschien had ge het dan wel gevonden...

DOKTER Dat is vals spelen. Het is goed voor een keer.

PATIËNT (*enthousiast*) En ben ik aangenomen?

DOKTER Ik denk wel dat ge een goede patiënt zou zijn in mijn bestand.

PATIËNT Super. Wanneer kan ik beginnen?

DOKTER Tja. Ik heb momenteel een patiëntenstop. Ik zal u op de wachtlijst zetten.

PATIËNT (*Het enthousiasme is weg*) En hoe groot is die lijst?

DOKTER De wachttijden lopen ondertussen op tot een jaar.

PATIËNT Zo lang?

DOKTER (*zelfgenoegzaam*) Mijn patiënten leven uiteraard langer dan bij andere dokters.

PATIËNT En als ik ondertussen ziek wordt?

DOKTER Ik ga mijn patiënten niet zomaar laten sterven. Ik moet echt het onderste uit de kan halen, zeker financieel. Als het u niet zint...

PATIËNT Nee. Nee. Geen probleem. Ik wacht wel met ziek worden.

DOKTER Dat is dan vijfenzeventig euro.

PATIËNT Waarvoor?

DOKTER Voor deze consultatie.

PATIËNT Vijfenzeventig? U bent toch een gewone huisarts? Geen specialist?

DOKTER Dat staat toch op mijn visitekaartje. Maar u bent wel drie keer binnen gekomen. Dat zijn dus eigenlijk drie consultaties.

PATIËNT Maar u hebt drie keer niets gevonden.

DOKTER En dan? Betalen of ik schrap u van de wachtlijst.

De Patiënt betaalt.

DOKTER Tot snel.

PATIËNT Voor dat bedrag mag het wat mij betreft nog lang duren voor ik u weer zie.

DOKTER Waarom wil je dan op mijn wachtlijst?

PATIËNT Omdat ik van u niet naar een andere dokter mag... moeder!

Black-out.

6. Gruss Gott.

2 dames, Daisy en Karen trekken met een grote rugzak door een weiland. Ze kijken druk op de kaart. Ze zijn al lang aan het wandelen, ze zijn moe en verdwaald.

DAISY Stop! Stop.

KAREN Wat?

DAISY Ik kan niet meer.

KAREN We zijn er bijna.

DAISY (*licht gefrustreerd*) Dat zeg je nu al een half uur.

KAREN Dat kerkje moet hier ergens in de buurt zijn.

DAISY In de buurt? We staan hier in het midden van een alpenweide tussen de ... berggeiten.
(knikt naar publiek) Veel kerk is hier niet te zien.

KAREN Aan de andere kant van de heuvel misschien?

DAISY Dan duurt het vast nog drie kwartier voor dat we in het dal zijn. Op voorwaarde zelfs dat er een dorpje IS.

KAREN Voor zo ver ik op de kaart kan zien wel.

DAISY Voor zo ver jij op de kaart kan zien zitten we nu op de schoot van mijnheer pastoor.

KAREN (*duwt de kaart bruusk in Daisys handen*) Lees jij dan kaart.

DAISY Dat kan ik niet. Dat weet ge. We hebben op de autostrade door Duitsland ook al een paar verkeerde afslagen genomen.

KAREN Niet dankzij mij.

DAISY Nee. Dankzij mij. Dat weet ik wel.

KAREN Zaagt dan niet en laat mij verder zoeken.

DAISY Hey, hey. Ik geef toe dat ge het een beetje beter kunt dan mij, maar zo te zien ook maar een heel klein beetje...

KAREN Ja sorry... Ik dacht dat we in de juiste richting aan het wandelen waren.

DAISY Laat ons dat alvast hopen. Anders zijn we nooit voor het einde van de dag terug in ons wellness-resort.

KAREN Dat zou zonde zijn.

DAISY Als ge dat maar weet. Geen lekkere apero.

KAREN Geen lekker slaatje met berggeitenkaas.

DAISY Geen bubbelbad.

KAREN Geen massage van die knappe Zwitser.

Ze zuchten synchroon en mijmeren even.

KAREN   Laat ons dan maar voort stappen, zeker?

Karen vertrekt. Daisy blijft staan.

DAISY   Wacht.

KAREN   Wat?

DAISY   Ik moet keidringend...

KAREN   Kunt ge niet wachten tot in het hotel.

DAISY   Hoe lang gaat dat nog duren.

KAREN   Misschien is er in het dorpje een toilet.

DAISY   Dat is al even onzeker. Ik moet al een half uur keidringend. Als ik nog langer wacht, stroomt er straks een bergriviertje langs mijn benen.

KAREN   Gaat dan gewoon.

DAISY   Hier?

KAREN   Ja.

DAISY   Dat is wel gênant, hé.

KAREN   En met een natte broek en schoenen aankomen in het hotel niet?

DAISY   Ik kan nog altijd zeggen dat er een zeer plaatselijke regenbui was.

KAREN   (*Lachend*) Gaat al gauw hier. Ik zal mij wel omdraaien.

DAISY   Dat is nog het minste. Gij hebt al meer van mij gezien, en gehoord, dan dat ooit iemand anders heeft gedaan. Zelfs bij den Bert ben ik heel discreet.

KAREN   Tja, "that's what friends are for".

DAISY   Ik vind het vooral gênant als er andere mensen zouden passeren.

KAREN   Schat, we lopen hier al twee uur rond zonder een levende ziel te hebben gezien. Buiten die schapen hier.

DAISY   Dat zijn berggeiten. (*bang en vies van de beesten*) Hebt ge die al zien zien?

KAREN   (*Lachend*) Gaat hier achter mij zitten. Ik zal die "levensgevaarlijke" berggeiten in het oog houden.

DAISY   Houdt die kaart open. Achter uw rug. Dan zien ze mij niet.

KAREN   Oké. Oké.

Karen vouwt de kaart verder open en houdt ze achter haar rug. Daisy gaat achter de kaart op haar hurken zitten.

KAREN Lukt het?

Daisy veert weer even recht achter de kaart.

DAISY Wacht even. Zo rap krijg ik mijn broek niet los. Dat was een keihard gewring om er in te geraken. Die knop spant, hoor.

Daisy verdwijnt weer achter de kaart.

KAREN Komaan. Ik staan hier schoon.

Daisy veert opnieuw recht achter de kaart.

DAISY Kalm. Ik kan niet... presteren... onder druk.

KAREN Doet gewoon voort. En niet op mijn nieuw bergbottines, hé. Ze zijn amper ingelopen en ik zou ze dan al moeten wegslijten.

DAISY Nee, nee...

Daisy verdwijnt weer achter de kaart. Een Zwitser komt op.

KAREN *(beetje bang, tussen haar tanden)*Daisy...

DAISY *(blijft zitten)* Als gij heel de tijd ga staan tetteren, gaat het ook niet lukken hoor.

De Zwitser staat nu bij Karen.

ZWITSER Gruss Gott.

Het plan ritselt van de schrik.

KAREN Ja. Gruss Gott, hé.

ZWITSER Alles gut?

KAREN Ja. Ja... Alles zeer gut.
ZWITSER Sind Sie hier fur Urlaub?
KAREN Ja. Wij hebben al een hoer gelaufen.
ZWITSER Nein. Urlaub? Feriën?
KAREN Ik weet niet was da gij wilt sagen, zenne. Ich bin blond, hé.
ZWITSER Sind Sie allein? Hier?
KAREN Nein. Nein. Ich bin niet allein hier. Ich bin hier mit meine Frindin.
ZWITSER Und wo ist Sie? Ist Sie nicht hier?
KAREN Nein. Niet mijn nicht. Mijn Frindin.

Achter de kaart komt een hand tevoorschijn die tegen Karen haar benen slaat om aan te manen voort te doen. De Zwitser ziet de kaart bewegen.

ZWITSER Was ist das?
KAREN Nikske. Dat is nikske. Wind...
ZWITSER Suchen Sie dem Weg? Das Dorf?
KAREN Nein. Nein. Dat is fur gewoon.
ZWITSER Weißt du, das sind meine Ziegen.
KAREN Schone beisten. Gut vor 't pelske.
ZWITSER Sie meinen Wolle?
KAREN Euh, ja? Voor ein (*Antwerps*) trau.
ZWITSER Ich verwende Ihn fur ihrer Milch. Fur Käse.
KAREN (*begrijpt hem niet*) Ja...
ZWITSER Ich mus gehen.
KAREN (*enthousiast. Alert nu*) Ja. Ja. Geh maar. Niet wachten. Gay. Gay!
ZWITSER Tschüs.
KAREN Ja. Tsjuss.

De Zwitser wandelt naar de andere kant en af. Karen loopt mee, waardoor Daisy in het zicht komt te zitten, gelukkig nog steeds met haar broek aan. Ze staat verontwaardigd recht.

KAREN Hij is weg. Ben je nu bijna klaar?
DAISY (*veert recht, haar broeksknoop in haar hand*) Natuurlijk niet. Als gij heel den tijd staat te tetteren met die Zwitser.

KAREN Ne vriendelijke mens. Wist jij dat dat zijn schapen zijn hier?

DAISY Dat zijn geiten, geit.

KAREN (*furieus*) Geiten, schapen? Schapen, Geiten? Blatende stinkbeesten, meer niet. En doe nu voort.

DAISY Hou die kaart dan beter vast.

Karen gaat weer achter de kaart zitten. Daisy trekt de kaart een beetje omhoog.

KAREN En doe nu voort.

Even stilte.

KAREN En?

DAISY Bijna. Wacht. Het is er. Ja...

Op dat moment komt de Zwitser terug.

ZWITSER Ach, nog etwas. Wen Sie zwei minuten weiter spassieren, treffen Sie ein Dorf mit ein Café wo deinem Freundin pinkeln kan. Tchüss!

De Zwitser gaat weer af. Karen lacht hem groen na. We horen een plof.

DAISY Godverdomme.

KAREN Wat?

Karen trekt de kaart weg.

DAISY (*groot*) Ik ben in mijn bergrivier gevallen.

7. **Buurman**

MAN

(enthousiast) Ik heb een vrouw leren kennen. Het is te zeggen, leren kennen.

Eigenlijk weet ze nog niet dat ik haar ken en zijn kent mij al helemaal niet. Maar ik wil dat snel veranderen. Het zit zo:

Ze is recent bij ons in de straat komen wonen, een twintigtal huizen verderop. Ik zag haar voor het eerst toen ze met haar fiets kam voorbijgereden, met zo'n elektrisch geval. Haar haren golfd en sierlijk in de wind. Haar rug stond mooi rechtop met vanonder zo'n schone holte waardoor haar borstjes nog mooier vooruit staken.

(De man begint steeds enthousiaster en geiler te mijmeren) Ik ben haar gevolgd tot bij haar aan de voordeur en heb toen mijzelf in de bosjes aan de overzijde verstopt. Ze woont daar mooi. Vanuit de bosjes kunt ge door haar living tot in de keuken zien en als ik in den boom klim kan ik zelfs in haar badkamer binnen kijken. Die heeft keischoon lavabo's. Twee...

(stopt de mijmering) Ik denk dat ik de volgende keer eens ga aanbellen. Ze zal me vast willen binnen laten als ik zeg dat ik haar al wat langer ken ondertussen...

8. Cruise

JONG Soms, denk ik wel eens na over de toekomst. Kinderen in bed en mijn man ligt in de zetel te slapen voor de sportuitslagen. Ik zit helemaal alleen in mijn bijna afbetaald huis.

OUD Soms, als het heel rustig is, denk ik wel eens aan het verleden. Mijn man is op de lappen met zijn maten van vroeger, de kinderen zijn al lang het huis uit en ik zit helemaal alleen, te wachten tot ik moe genoeg ben om naar bed te gaan.

JONG Ik heb zowat alles wat ik wil. Mijn grootste schatten liggen allemaal in dromenland. De ene rijdt op eenhoorns. De ander jaagt op zombies en aliens. En de derde naast mij droomt zichzelf een voetbalcarrière.

OUD Ik heb alles wat ik wil gehad. Mijn kinderen leggen hun eigen kinderen in bed. Ik heb 3 kleinkinderen en de vierde schatje is onderweg. Mijn man haalt tussen pot en pint herinneringen op van zijn heldendaden vroeger op het voetbalveld.

JONG Ik vis de zapper tussen zijn vingers vandaan en druk op de powerknop. Hij reageert even: "Ik was dat wel aan het volgen, hé" maar ronkt dan verder. Stilte. Enkel de klok tikt elke seconde haar slag. Ik stel mijn hartslag af op de slinger van de klok en kom tot rust.

OUD Het huis is verlaten. De televisie staat nog zelden op. Hij biedt de laatste jaren toch enkel maar herhalingen van herhalingen. De grote staande klok slaagt haar slinger heen en weer. Ik geraak wat van opgejaagd van de slagen, maar mijn man wou ze absoluut laten staan. De kat springt op mijn schoot en als ik ze flodder begint ze zacht te ronken. Ik kom tot rust.

JONG Ik sluit mijn ogen. Al heb ik alles wat ik wil, toch knaagt de toekomst aan mij. Ik heb een droomjob: toffe inhoud, gezellige collega's, veel vrijheden, ... Ik zie me daar werken tot mijn pensioen. Ik heb een schat van een ventje: verzorgd, proper op zijn eigen, verdient een mooie boterham, en op mijn verjaardag en met valentijn krijg ik van hem steevast 20 rode rozen van de Aldi... het is het gebaar dat telt.

OUD Ik sluit mijn ogen. Het knaagt aan mij dat het leven zo eenzaam is. Ik heb de hoop op iets anders al lang opgegeven. Ik heb vroeger vaak genoeg gesolliciteerd. Ik was nooit goed genoeg. Mijn man is al even routineus als de pendeltrein die ik elke dag naar het werk neem: alle dagen dezelfde uren en soms met een stevige vertraging.

JONG Ik zou zo graag nog eens iets anders willen. Zo één keer, een andere man. Geen rode rozen met valentijn maar een hotelovernachting in een kasteel. Met een lekker glas witte wijn naar de sterren kijken om ze daarna in pure romantiek van de hemel te

vrijen. Een keer niet moeten koken maar op restaurant gaan. Ik wil uitzondering op de regelmaat. Niet steeds dezelfde slingerbeweging moeten maken: opstaan, wassen, plassen, werken, koken, slapen, opstaan, ...

OUD Ik heb het geprobeerd; ben drie jaar met een andere man geweest. Leuk, maar niet meer dan dat. Gezellig en in het begin spannend. Maar bevredigend? Uit eten gaan, in elk denkbaar restaurant, wordt op den duur ook regelmaat. Ook dan valt de slinger onvermijdelijk van de ene naar de andere kant en weer terug, elke dag opnieuw.

JONG Ik zou een wereldreis willen maken. Alleen, drie weken op wereldcruise. Geen man die begint te snurken twee minuten nadat hij is klaargekomen en mij onbevredigd wakker laat liggen. Geen kinderen die ruzie maken over de stomste dingen eerst. Geen kookverplichting. Mijn eten wordt opgediend, mijn was wordt gedaan. De stewards lachen... naar mij. Ik zou mij gewoon alle dagen rot laten verwennen door de bemanning.

OUD Ik zou een wereldreis willen maken. Alleen, drie weken op cruise rond de wereld. Zo nog eens één keer het gevoel krijgen dat ook ik belangrijk ben. Dat ik mezelf niet moet wegcijferen voor mijn man. Nog één keer wil ik voelen dat ik ook besta. Dat er voor mij gezorgd wordt. Ik wil de wereld zien. In elke haven uitstappen en rondtrekken tot ik elke geur en elke kleur van die stad heb opgenomen. En de boot wacht geduldig aan de aanlegsteiger... op mij.

JONG En de aandacht gaat voor één keer, voor slechts drie weken, naar mij! Ik zou me zo veel vrouw voelen.

OUD En de aandacht gaat naar mij. Voor één keer, voel ik me nog eens echt een vrouw.

JONG Maar dan denk ik. Een cruise. Stel dat het eten tegen slaagt, dat er alleen maar vrouwelijke stewards zijn of dat er een storm op zee komt. Ik pieker te veel...

OUD En dan denk ik. Misschien moet ik er alleen over fantaseren. Tot mijn ventje thuis komt. Een pintje te veel op. Maar hij ziet mij zo graag. Hij doet alles voor mij als ik het vraag.

JONG Uiteindelijk blijft de vraag: wat gaan mijn man en kinderen doen terwijl ik op dat zonnedeck lig? Zouden ze wel gezond genoeg eten? Wie gaat er beslissen welke kleren ze naar school of naar hun werk moeten dragen.

OUD Ik zaag misschien wel eens op hem, vooral als hij weer eens een klusje uitstelt, maar hij doet het toch, uiteindelijk... voor mij.

JONG Ze kunnen niet zonder mij. Als ik terugkom van die cruise is het huis vast afgebrand, en overleven ze op straat met eten uit de vuilbakken van de burens.

- OUD Ik kan niet zonder hem. Ik moet hem in mijn buurt voelen, alle dagen. Ik zou verloren lopen in mijn eigen straat als hij ooit weg zou vallen.
- JONG Dus blijf ik gewoon thuis, geef mijn man een zoen en ga naar boven. Hij komt wel, binnen een uurtje of twee, als hij zijn eerste slaap gehad heeft. Ik voel een glimlach op mijn mondhoeken komen als ik de kinderen een nachtzoen geef. Slaapwel "Young Skywalker", slaapwel "troetelbeertje". Zoete dromen en morgen energiek weer op. En die cruise, dat komt nog wel eens. Eerst sparen, dan kunnen we met ons vieren gaan.
- OUD Dus blijf ik lekker thuis. Ik zet de poes weer buiten en ga naar bed. Ik weet niet of er een God bestaat maar toch spreek ik elke avond met "iets" daarboven. Niet voor mij. Maar voor mijn man, voor mijn kinderen, voor mijn drie kleinkinderen, en voor het vierde schatje dat alweer onderweg is. Dat ze toch maar gelukkig mogen zijn met de kleine dingen des levens. Ik weet dat ik alles heb wat mijn hart verwarmd. Hier rondom mij. Die cruise kan me gestolen worden. Dat ze tegen een ijsberg varen wat mij betreft.

Black-out.

9.   ***Het orakel***

Er staat een vrouw achter de balie. Een tweede vrouw komt aan. Ze meldt zich aan, maar de baliedame reageert niet. Ze ziet haar zelfs niet staan. Slechts na enkele keren op de hotelbalie slaan, die ze zelf mee heeft, draait de baliedame zich langzaam naar haar.

BALIEDAME(*stuurs*)   Voor wat is het?

TINNE   Ik kom voor het orakel.

BALIEDAME Voor wat?

TINNE   Het orakel. Ik wil het orakel spreken.

BALIEDAME Hebt u een afspraak?

TINNE   Nee. Moet dat dan?

BALIEDAME Dat lijkt me de logica zelve.

TINNE   Oei. Sorry. Nee. Ik heb geen afspraak.

BALIEDAME Dan kan het orakel u ook niet ontvangen.

TINNE   Maar het is wel hier dat ik moet zijn voor het orakel?

BALIEDAME Dat zeg ik niet. Ik zeg alleen dat het orakel u zonder afspraak niet kan ontvangen.

TINNE   Kan ik er niet even tussen genomen worden.

BALIEDAME Mevrouw. Denkt u dat een orakel de tijd heeft om zomaar iedereen die hier even langs komt er tussen te nemen?

TINNE   Nee. Dat is waar. Te druk waarschijnlijk.

BALIEDAME De adviezen zouden hier nogal door elkaar vliegen. Iemand met een vraag over vapeurs gaat naar huis met het advies een hond te nemen. En iemand die graag zwanger wil worden krijgt het advies om de goudvissen twee keer per dag eten te geven.

TINNE   Dat zou niet goed komen.

BALIEDAME U zegt het. Vroeger gebeurde dat wel maar je ziet hoe ver we er mee gekomen zijn.

TINNE   (*wil mee zwanzen*) Voor je het weet krijgt iemand met een lelijk gezicht   het advies om op de lotto te spelen.

Tinne lacht met haar eigen grap. De baliedame absoluut niet.

BALIEDAME Niet mee lachen. Dat advies hebben we effectief al eens gegeven. Met plastische chirurgie kan je tegenwoordig veel.

TINNE Dus u kan mij niet helpen?

BALIEDAMEZie ik er uit als een orakel?

De baliedame draait zich terug om.

TINNE Ik dacht alleen...

BALIEDAME(*terug*) Wat?

TINNE Ik dacht alleen even aan het christendom. Daar kun je ten allen tijde tot God bidden.

BALIEDAMEEn dan krijg je wel gehoor? (*Aha!*)

TINNE Nee. Dat is waar. Daarom ook dat ik naar hier kwam. In de hoop gehoord te worden.
Maar je kan me dus niet helpen?

BALIEDAMENee. Ik kan je niet helpen. (*mysterieus*) Of wel?

TINNE Hoe ofwel?

BALIEDAMEIk zei dat ik je niet zou kunnen helpen. Of wel.

TINNE Wat?

BALIEDAMEIk zei dat ik je niet zou kunnen helpen. Of wel.

TINNE Ik had je wel gehoord. Ik begrijp je alleen niet. Wat bedoel je? Kan je me helpen, ja of nee?

BALIEDAMEInderdaad.

TINNE Wat?

BALIEDAMEJa of nee.

TINNE Je spreekt in raadsels, mevrouw. Kan je me helpen.

BALIEDAMEDat heb ik niet gezegd.

TINNE Dus je kan met niet helpen?

BALIEDAMEDat heb ik ook niet gezegd.

TINNE En... je bent me kwijt.

BALIEDAMEIk kan je niet helpen want je hebt geen afspraak.

TINNE (*teleurgesteld*) Dus toch.

BALIEDAMEMaar ik kan je misschien wel helpen AAN een afspraak.

TINNE (*terug vrolijk*) Wil je dat doen?

BALIEDAMEMisschien.

TINNE Waar hangt dat vanaf?

BALIEDAMEOf jij het wel echt wil.

TINNE Natuurlijk dat ik dat wil. Waarom zou ik dat niet willen?

BALIEDAME Misschien dat je het orakel nu niet meer wil spreken.

TINNE Nee. Nee. Geen probleem. Ik wil een afspraak. Heel graag zelfs. Wil je er alstublieft een voor me maken?

BALIEDAME Daarom sta ik ook hier aan de balie.

TINNE En hoe maak je een afspraak?

BALIEDAME Via een invulformulier.

TINNE Mag ik er zo één? Alstublieft?

BALIEDAME Nee.

TINNE Wie bepaalt of ik er een krijg?

BALIEDAME Ik.

TINNE Wil je er iets voor?

BALIEDAME Nee.

TINNE Moet ik eerst iets offeren of zo? Geld geven aan de armen van geest? Een of ander ritueel uitvoeren?

BALIEDAME Nee.

TINNE Hoe kom ik dan aan zo'n papier als jij me er geen wil geven.

BALIEDAME Dat heb ik niet gezegd. Ik zou je er wel een willen geven, maar ze zijn op. Ik zal ze moeten bijbestellen.

TINNE En hoe lang gaat dat duren?

BALIEDAME Een jaar of vier.

TINNE Zo lang? Hoeveel ambtenaren moeten daar hun goedkeuring over geven?

BALIEDAME Alleen mijn baas.

TINNE En die kan dat niet even tussendoor doen?

BALIEDAME Madam. Zoals gezegd. Het orakel is druk bezet.

TINNE Dan ga ik maar. Tot over vier jaar, misschien.

Tinne vertrekt.

BALIEDAME Tot ziens... of niet.

TINNE (*terug*) Wat bedoel je nu weer.

BALIEDAME Ik zou je ook rechtstreeks in de computer een afspraak kunnen boeken.

TINNE Zonder papieren?

BALIEDAME Natuurlijk zonder papieren. Die zijn op.

TINNE En daar moet uw baas zijn zegen niet over geven?

BALIEDAME Uiteraard wel. Zonder zegen kom je niet ver in het leven tegenwoordig.

TINNE En dat gaat ook vier jaar duren?

BALIEDAME Nee. Haar mails checkt ze veel regelmatig. Dagelijks zelfs.

TINNE Oh. Wil je me dan een afspraak maken?

BALIEDAME De computer doet wel wat raar. Dus het zou kunnen dat het niet kan.

TINNE Wil je het dan toch proberen? Alstublieft?

BALIEDAME Omdat jij het bent.

TINNE Dank u.

BALIEDAME Even kijken... u wou een afspraak voor?

TINNE Het orakel.

BALIEDAME Het orakel. Juist.

TINNE Juist.

BALIEDAME *(zoekt)* Het orakel... Het orakel...

TINNE Dit is toch de balie van het orakel?

BALIEDAME Normaal wel ja. Maar nu vind ik het even niet.

TINNE De computer zeker?

BALIEDAME Tja. Je kan op zo'n dingen niet altijd rekenen, hé.

TINNE *(Wil doorgaan)* Jammer.

BALIEDAME Wacht.

TINNE *(hoopvol)* Wat?

BALIEDAME Nee. Niks. Ik dacht...

TINNE Wat?

BALIEDAME Ik dacht dat ik het orakel-reservatie-systeem gevonden had. Maar het was het reservatie-systeem voor de broodjes van de lunch. Oral-time.

TINNE Ik begrijp de verwarring.

BALIEDAME Dus als je een broodje wil... Dat kan ik regelen. Kaas, hesp, Martino, ... De special van vandaag is kip met pesto en Parmezaanse kaasschilfers.

TINNE Mevrouw. Nu moet u eens goed naar mij luisteren. Ik ben niet naar hier gekomen voor een broodje kip met pesto en Parmezaanse kaasschilfers. Ik ben naar hier gekomen omdat ik het orakel wou raadplegen over mijn gebrek aan assertiviteit. Ik wist niet dat ik een afspraak nodig had, niet op papier en niet op de computer. Ik wou alleen maar even vragen hoe ik mondiger zou kunnen worden, hoe ik dominante mensen beter de baas zou kunnen. Maar aangezien zelfs afspraken maken met het orakel te moeilijk blijkt te zijn, lijkt het mij beter dat ik nu ga. Nee. U hoeft niet

verder te zoeken in uw computer. Nee. U moet me over vier jaar niet terug verwachten om een papieren afspraak te maken. Ik hoef geen afspraak. Bedankt. Salut. En steek dat broodje kip met pesto en Parmezaanse kaasschilfers voor mijn part in uw rectaal fax-apparaat. Ik steek mijn licht wel eens op bij een of andere heilige koe of een Vliegend Spaghettimonster. Salut.

Tinne bolt het kwaad en kordaat af.

BALIEDAMEZo. Weer een tevreden klant. Wel jammer dat ze het zelf nog niet door heeft. Eens kijken wie de volgende is...

Black-out.

10. IKEA

MEISJE (*enthousiast*) Ik heb hem eindelijk ontvangen, mijn nieuwe Ikea-gids. Meer dan een jaar moest ik wachten op op mijn 292 pagina's koopgeluk. De sales-managers smijten met verlaagde prijzen en kortingen bij aankoop van design-tafels, verstelbare stoelen, lederen salons met bijpassende bijzettafels, bedden met memoryfoam matrassen en verstelbare lattenbodems.

(*pauze*) Wat zal het weer druk zijn de komende dagen aan de Ikea-kassa. Koppels sleuren hele inboedels buiten en vervangen systematisch hun versleten geluk door nieuw. Elkaar verliefd in de ogen kijkend worden wagens volgeladen met bordkartonnen beloftes. (*Ze bladert in het boek*) Ik wil ook lekker samen koken in de FAKTUM-keuken met witte STAT-deuren. Ik wil ook iemand graag zien in de nieuwe reeks KARLSTAD-zetels. Ik wil ook knus liefdebrieven doorchatten op een VIKA-FURUSKOG-tafelblad. (*Ikea-gids tegen lichaam, tekst neutraal*) Maar ik zal aan de kassa staan met een BENNO-cd-rek, passend bij de BILLY-boekenkast. (*zucht*) Uit noodzaak.

11. Relatietherapie

Een koppel zit aan de uiterste zijden van een bureau. In het midden tussen hen in zit een zwijgende relatietherapeut. Ze zijn beenhard tegen elkaar en trachten de therapeut te overtuigen van hun eigen gelijk.

VROUW Luister. Wat die klootvool mij aangedaan heeft is, is gewoon verschrikkelijk.

MAN Ik zal bij het begin beginnen want als madam daar begint te lallen, dan ben je van in het begin de draad kwijt. Ik zal het eenvoudiger maken.

VROUW Het begon ongeveer twee weken geleden...

MAN Pakt drie weken geleden, om af te ronden. Het was een woensdagavond. Ik kom thuis van het werk. Zij is er niet.

VROUW Ik was nog even weg, mag het?

MAN (*sarcastisch*) Natuurlijk. Gij moogt altijd alles (*tot therapeut*) Ik dacht: ja lap. Ze zit waarschijnlijk weer bij de coiffeur.

VROUW Mag het?

MAN Och mens. (*tot therapeut*) Dat is bijna elke week dat ze daar zit.

VROUW Ik vind dat gewoon geweldig als die coiffeur zo'n keer uw haar wast, dat warm water over uw hoofd voelen, uw hoofd wat langer masseert. Ge weet wel wat ik bedoel. Gij zijt toch ook een vrouw.

MAN Ik vraag mij af wat er nog te knippen valt als ge wekelijks gaat.

VROUW Dat knippen is bijzaak.

MAN Ik denk soms dat hij haar knipt in plaats van haar haar. Maar goed. Er valt toch niets meer aan haar te veranderen. (*terzijde*) Koppige steenezel.

VROUW En dus kom ik thuis, helemaal ontspannen door de handen van Jamie. Zo heet mijn kapper.

MAN Ik was al braaf thuis aan mijn taken begonnen. Iemand moet het doen, hé.

VROUW Ik zag direct dat er iets niet klopte.

MAN De was was al ingestoken. En wat in de droogtrommel zat, had ik al opgevouwen en in de kast gelegd. En dan was ik beginnen stofzuigen. Het is te zeggen...

VROUW De stofzuiger lag in het midden van de kamer. Te zuigen gelijk een escorte die extra fooi wilt. Maar mijne vent, die was nergens te bespeuren.

MAN Wat wilt ge? Ik was van pure razernij naar boven gestoven en was heel hare kant van de slaapkamer ondersteboven aan het halen tot ik hoor dat ze thuiskomt en de stofzuiger afzet.

VROUW Ik hoor hem de trap afstormen. Al een geluk dat die van beton is.

MAN Woedend was ik. Woedend.

VROUW Ik zeg: "Dag schat. Ik ben thuis." Gene respons.

MAN En terecht ook.

VROUW (*Tot man*) Ik zou niet weten. (*tot therapeut*) Hij beziet mij als: "stront, wie heeft u gescheten", maar ik negeer dat. Ik sta daarboven. Wat scheelt er, vraag ik. Denkt gij dat hij antwoord?

MAN Wat viel er nog te zeggen?

VROUW En terwijl dat ik daar van de hand Gods geslagen staan te wachten op een woordje uitleg, valt mijn oog op iets wat op het keukeneiland ligt, open en bloot.

MAN Ik zag haar er naar staan loeren.

VROUW Mijn mond viel open van verbazing. Zo ver, hé.

MAN (*terzijde*) Dat vindt Jamie vast ook leuk als gij met uw mond open op uw knieën zit.

VROUW Wat zegt ge?

MAN (*negerend*) Ik dacht, ik zwijg niet. Ik ga direct de confrontatie aan.

VROUW Daar lag... ik ben er nog niet goed van...

SAMEN Een condoom!

VROUW En niet zo maar een opgerold ringetje in een papiertje, hé. Hij was gebruikt.

MAN Zo voelde ik mij op die moment ook.

VROUW Watje!

MAN Dus ik vraag haar: wat is dat?

VROUW Dat is een condoom, zie ik. Doe nu niet alsof ge dat nog nooit gezien hebt. Ik was nog altijd niet gekomen.

MAN Ik kon niet meer. Woedend was ik. "Dat weet het kleinste kind", riep ik naar haar, "maar wat doet dat hier?"

VROUW Weet ik veel, zei ik. Van mij is hij niet.

MAN En van mij al helemaal niet.

VROUW (*rechtstreeks*) Dat kunt gij nu wel zeggen.

MAN (*rechtstreeks*) Ge hoort het mij toch zeggen, stom kalf.

VROUW Dat zei hij toen ook: stom kalf. Maar dat pikte ik niet. Stom kalf? Ik? Wie is er hier zo stom om zich te laten betrappen?

MAN Ging ze nog in de aanval ook! Gij! riep ik. Wie is het?

VROUW En toen begon hij helemaal te flippen.

MAN Mijn licht ging uit. Wie is het, herhaalde ik.

VROUW Ik heb toen wijselijk gezwegen.

MAN Die zei dus niks, hé. Geen woord. Wie, vroeg ik nogmaals. Is het die lul van het kapsalon? Die zo goed uw kop kan masseren? Het zal u misschien verbazen maar dat is een homo, gelijk alle coiffeurs. Ik snap niet dat dat die überhaupt die condoom gevuld heeft gekregen zonder dat die langs achter... Nooit, nooit mocht ik bij u langs achter. En nu komt die flikker een paar keer met zijn poten aan uw haar en hij mag al meteen langs de achteruitgang naar binnen.

VROUW Ik rolde met mijn ogen. Mijn antwoord was even simpel als logisch. Ik zei uiterst kalm: Jamie is niet gay. Maar dat was precies niet het antwoord dat hij wilde horen. Hij ging helemaal door het lint.

MAN Ik zal de volgende keer eens meegaan naar uw coiffeurke. En dan neem ik mijn baseball-bat mee. Eens zien of dat in zijn achteruitgang past.

VROUW Toen was voor mij de maat ook vol. “Pipo”, riep ik. En dat bedoelde ik niet in de grappige zin van het woord. “Pipo, wie zegt dat die condoom van mij is? Ik kom hier thuis, nietsvermoedend en helemaal ontspannen en ik zie hier een condoom liggen, dichtgeknoopt en volgespoten met uwen prut.”

MAN Mijn prut? Dat is niet mijn Goddelijk zaad dat daar ligt te verzuren. Waarom zouden wij trouwens een condoom nodig hebben? We neuken al jaren niet meer. Gij zijt al wel een tijdje aan het schorsen, mocht ge dat zelf nog niet doorhebben, madam vaporeur.

VROUW Dat condoom heeft er misschien voor gediend om uw twintig jaar jongere maîtresse niet te bevleken. Hoe noemt ze nu weer? Diane? Die trees van den bureau waar dat ge niet over kunt zwijgen.

MAN Dat is Daisy. En nee, dat is mijn maîtresse niet. Die is getrouwd.

VROUW Dat houdt u blijkbaar ook niet tegen. Waar hebt ge het gedaan? Hier op de ontbijttafel? In de zetel? Bij ons in bed?

MAN Ik heb juist niks gedaan. Gij laat Jamie zijn zaad hier op het aanrecht kwakken en omdat gij betrappt zijt, verzint ge ineens voor mij een verhouding met Daisy? Komaan, lacht een ander uit waar dat ze bij zijn.

VROUW *(Ademt diep in en weer uit)* Ik was eventjes terug kalm. Dat dat weg, zei ik.

MAN Ik was helemaal verbouwereerd. Ik doet juist niks weg. Als ik Jaimie zijn neukstijl een beetje kan inschatten, stinken mijn handen subiet helemaal naar het putteke.

VROUW En toen zijn we uit elkaar gegaan.

MAN Ik heb mij in mijn bureau teruggetrokken.
VROUW Ik ben naar boven geteend.
MAN En sindsdien is het koude oorlog tussen ons. Ik kan ze niet meer in mijn buurt verdragen.
VROUW Ik kan hem niet meer zien of rieken.

Even is het kalm en stil. De storm is voorbij.

MAN Een tijdje later was het condoom weg. Plots.
SAMEN Dat zal hij / zij wel gedaan hebben. Ik? Och zot!
VROUW En nu zijn we dus hier.
MAN Los het op.
THERAPEUT (*bekijkt hen traag en uit de lucht vallend*) Ik?
MAN Ja gij.
VROUW Daarom zijn we toch hier?
MAN Daarom betalen we u toch? (*terzijde*) Veel te veel...
THERAPEUT Ik... euh...

De therapeut vlucht in haar boekje om te zoeken wat te zeggen.

VROUW En ik vind dat vooral zo erg voor ons Dirkske.
MAN Wat moet er van dat manneke worden als zijn ouders uit elkaar gaan?
VROUW Dirkske is juist aan het puberen, weet ge. Een lastige tijd.
MAN Zowel voor het kind als voor de ouders, verstaat ge?
VROUW (*face public*) Hij heeft juist een eerste liefke.
MAN (*face public*) Ja. Sinds drie weken is het echt serieu...

De therapeut slaat met haar ogen rollend haar boekje toe. De man en de vrouw kijken elkaar aan. Ze maken oogcontact. De frank is bij beiden gevallen.

Black-out.

12. Minuutje boekhouder

Een nogal slordige vrouw loopt met een bierflesje in de hand het podium op. Ze is niet bijster slim en door het leven getekend.

VROUW   Mijn boekhouder heeft me gezegd dat het voor mezelf en de rest van mijn leven beter zou zijn als ik een man leer kennen. Ik vind dat raar dat een boekhouder zich daar mee bezig houdt.

Ze zucht.

Ik zei... Ik zei dat ik niet het type ben dat staat te springen op besprongen te worden, als ge begrijpt wat ik bedoel, maar mijn boekhouder zei dat dat niet per sé relevant was. Het belangrijkste was, zei hij, dat die vent die ik aan de haak zou gaan slaan een goede baan had en al aardig wat spaarcentjes op de bank had staan. Zelfs een kleine, kale, rijke stinkerd zou volstaan, als hij maar vooral... rijk was.

Ze zucht.

Ik weet het toch zo nog niet. Al dat rijkeluisgedoe. Ik ben daar zo niet voor. Altijd die kaviaar... Ik lust trouwens gene champagne. Een goeie pint ten gepaste tijde gaat er veel beter in bij mij. *(ze neemt een slok van haar pint)* Trouwens, hoe lelijk moet hij zijn? En vooral, hoe hard moet hij stinken?

13. Kaboutervrouwjes

Twee kaboutervrouwjes staan bewegingsloos in het halfduister. De ene met een gieter, de ander met een kruiwagen. Af en toe razen de lichten van de wagens voorbij.

VANNESSA Wel een drukke avondspits vanavond, he?

RIEN Ja. Er zal wel weer eens iets gebeurd zijn op de ring.

VANNESSA Ik hoop dat hij snel voorbij is. Ik zou wel eens willen krabben aan mijn neus. Ik heb al een half uur jeuk.

RIEN Krab toch gewoon. Tussen twee wagens in. Niemand die iets zal zien.

VANNESSA Ja. Ik weet het wel. Maar het is altijd die eerste keer dat ik bang ben dat ze ons gaan betrappen.

RIEN Ach, al die jaren dat ik hier sta heb ik nog nooit gehoord van een betrapte kabouter. En zelf ben ik ook nog nooit betrapt geweest.

VANNESSA Ik sta hier natuurlijk nog niet zo lang als gij.

RIEN Nee. Dat is waar. Ik heb meer ervaring wat dat betreft.

VANNESSA Ja. Gij bent gewoon veel ouder.

Vanaf nu kunnen de kabouters bewegen. Zodra de lichten van een wagen voorbij dreigen te komen, gaan ze weer in positie staan.

RIEN Pardon?

VANNESSA Dat is toch zo? Hoe lang staat gij hier al?

RIEN (*trots*) Binnen drie weken honderdvijfenvijftig jaar op de kop.

VANNESSA Voila zie. Dat bedoel ik nu. Ik sta hier nog maar achtenveertig jaar. Op uw leeftijd hebben de meeste kaboutermannetjes al een baard tot aan hun navel. Kabouters die zo oud zijn als ik, mogen al blij zijn als er al haar op hun... (*wijst naar beneden*) daar staat.

RIEN Daar heb ik al meer dan genoeg haar.

VANNESSA (*jaloers*) Dat bedoel ik juist. Bij mij staan er och arme vier pieren op. Ik kan dan wel sexueel actief zijn, op kleine kabouters moet ik niet hopen. Bij u staat er ten minste veel haar op. Gij kunt sexueel actief zijn en voor babykbouters gaan. Gelukzak.

RIEN Ja. Veel heb ik er nog niet aan gehad. Hier passeert nooit een andere kabouter.

VANNESSA Tja. Ik heb het gevoel dat er niet veel tuinkabouters in de buurt staan.

RIEN De mensen zetten ons niet meer, hé. En zeker niet in een voortuin.

VANNESSA Ge hebt toch de Ronny van nummer 106. Zou dat geen match zijn voor u?

RIEN Ranzige Ronny? Laat het uit. Die staat hier nog langer dan ik. Die zijn baardhaar is al vergroeid met... (*daaronder*) Ik heb trouwens horen waaien dat daar een hele kolonie rode mieren in groeit. Nee merci. Ik hoef geen jeuk aan mijn onderkant. Stel u voor. Daar jeuk hebben en dan een hele dag niet kunnen krabben...

VANNESSA En Stijn? Van dat wit huis op het einde van de straat?

RIEN Slome Stijn? Veel te jong. En veel te traag. Die heeft toch altijd een slak bij zich?

VANNESSA Ja.

RIEN Dat is niet voor niks. Die slak is gewoon sneller dan hijzelf.

VANNESSA Daar ben ik ook niks mee. Geef mij maar een snelle kabouter. Een hevige.

RIEN Ik heb ook liever een hevige kabouter. Zoals die ene, hoe heette hij ook alweer?

VANNESSA Ik weet niet wie je bedoeld.

RIEN Jawel. Die ene van hier een paar huizen verder. Met zijn zonnebril.

VANNESSA Echt? Het zegt me niks.

RIEN Jawel. Die halfnaakt op zijn brommer zat?

VANNESSA Ah! David...

RIEN (*tot publiek, plagend*) Als het over naakt gaat, weet ze het wel.

VANNESSA Oh ja. Dat was nog eens een kabouter. Gespierd. Schoon gezichtje. Verzorgde baard.

RIEN Ik vond vooral dat kontje zo sexy in die leren broek.

VANNESSA (*dromend*) Ja. Dat was nogal eens een kabouter. Een hete tijger. Die was uit de goede gips gegoten.

RIEN Jammer dat daar een auto over gereden is.

Beiden maken het even stil en gelijktijdig een kruisteken.

VANNESSA (*kijkt rond en komt naar Rien toe*) Ik heb misschien wel interessant nieuws ...

RIEN Wat?

VANNESSA Ik was onlangs op pad. Ge weet toch dat hier twee huizen verder nieuwe mensen zijn ingetrokken?

RIEN Ja. Lawaai dat die gemaakt hebben tijdens die verbouwing. Volgens mij staat er van dat huis geen steen meer recht.

VANNESSA Ja. Dat was een kabaal, maar dat doet er niet toe. Ik heb toen...

RIEN Ik zat toen helemaal onder het stof.

VANNESSA Ja. Dat was geen pretje. Ik heb dus...

RIEN Ik heb daar denk ik een stoflong of zo aan over gehouden. Als ik beweeg, piep ik een beetje van binnen.

VANNESSA Dat is gewoon de leeftijd.

RIEN Pardon? Honderdvijfenvijftig is nog jong hoor!

VANNESSA (*terzijde*) Dat stof is precies ook tussen uw oren gekropen?

RIEN Huh?

VANNESSA Niks. Ik wou vertellen dat er een kabouter bij is gekomen.

RIEN Hier twee huizen verder?

VANNESSA Dat heb je dan toch goed verstaan. Ja, van twee huizen verder.

RIEN Knap?

VANNESSA Het zal nog niet. Jong, sterk en dynamisch.

RIEN Hoe oud is hij?

VANNESSA Moet ergens tegen de honderd aan lopen. Die heeft nog in een andere hof gestaan, ergens aan de kust.

RIEN Toch een mannetjeskabouter?

VANNESSA Tuurlijk. Ik kijk niet naar kaboutervrouwjes. Ik ben niet zo.

RIEN Hé, hé. Ik ook niet, ik ook niet.

VANNESSA (*vals*) Nee. Nee.

RIEN Wat bedoel je daarmee?

VANNESSA Niks. Niks. Niks.

RIEN (*jaloers*) Jawel. Kom. Wie A zegt...

VANNESSA Nee. Alleen. Ik heb horen zeggen...

RIEN Wat?

VANNESSA (*voorzichtig*) Versta me nu niet verkeerd hé. Ik sta hier met plezier naast u, al jaren. Maar ik heb u in al die jaren nog nooit...

RIEN Wat?

VANNESSA Nog nooit met een ander kaboutermannetje gezien.

RIEN En dan?

VANNESSA Nee. Ik heb niks tegen... ge weet wel. Ieder zijn smaak. Maar ik ben niet op zoek naar kaboutervrouwjes, alleen naar kaboutermannetjes.

RIEN Ik ook! Ik ook.

VANNESSA Dat heb ik nog nooit niet gezien! Vandaar de twijfel.

RIEN Laat die twijfel dan maar rap varen. Het is niet omdat je mij nog niet met een kaboutermannetje gezien hebt dat ik voor de kaboutervrouwjes zou zijn. Ik zou best graag eens met een ander kaboutermannetje willen omgaan. Ik heb alleen de ware nog niet ontmoet. Dat is alles.

VANNESSA Oké. Als er nog eens eentje in de buurt bij komt is hij voor u. Dan moogt gij daarmee van bil gaan.

RIEN En die van twee huizen verder dan?

VANNESSA Ah nee. Die is voor mij.

RIEN Ah, zo. En wie bepaalt dat?

VANNESSA Ik. Dat hoort ge toch?

RIEN Dat vind ik straf. Jij houdt gewoon een kabouter voor mij achter.

VANNESSA Ik hou juist niks achter. Ik heb er u toch over verteld. Maar ik zag hem eerst. Finders keepers.

RIEN En dat geeft u het recht om er eerst op te zitten?

VANNESSA How. How. Ik wil daar eerst gewoon wat mee kennismaken. Gewoon wat babbelen. Zien of dat we een goede match zijn.

RIEN Dat zou dan de eerste keer zijn.

VANNESSA Wat?

RIEN Je gaat toch niet beweren dat je nog niet op dien David hebt gezeten? Of op de Ronny en de Stijn? Bij die gasten had je waarschijnlijk niet veel woorden nodig om te zien dat die hun sleuteltje matchte in uw slotje.

VANNESSA How. How. Rustig. Gij doet het uitschijnen alsof dat ik ieder kaboutermannetje van hier in de buurt al heb besprongen.

RIEN Het zal nog niet. Noem mij één naam. Eén kabouter die je nog niet hebt gepakt in de maneschijn.

VANNESSA *(overdenkt de opties. Dan verveeld)* Oké. Oké. Ik kan er nu niet meteen opkomen.

RIEN Jaja.

VANNESSA Niks jaja.

RIEN Jij bent overbesext.

VANNESSA Gij kunt niets bewijzen. Noemt gij er dan eens een op waar dat gij WEL hebt opgezeten? Dat kunt gij ook niet. *(terzijde)* Frigobox van de Noordpool.

RIEN Oké. Dan kies ik voor die nieuwe. Ik zal die wel eens pakken.

VANNESSA Die is voor mij.

RIEN Die is te oud voor u.

VANNESSA En te jong voor u.

RIEN Als jij die als eerste pakt, bewijs je dat een hoer zijn.

VANNESSA Pardon?

RIEN Het zal nog niet. Hoe moet je dat anders noemen?

VANNESSA Gewoon iemand met een gezonde goesting. Dat is normaal voor een tuinkabouters van achtenveertig dat ge sexueel actief zijn. Ik moet hier verdorie zowat vierentwintig uur per dag stilstaan. Dan moet ik toch af en toe de beentjes kunnen strekken zeker?

RIEN (*terzijde*) Spreiden, zal je bedoelen.

VANNESSA Gij misschien niet, ik heb daar nood aan.

RIEN Ik ook.

VANNESSA (*terzijde*) Och arme, die nieuwe.

RIEN Pardon?

VANNESSA Die woont hier nog niet en die wordt al verplicht om met zo'n oude taart te rampetampen. Begint maar al eens eerst met al die spinnenwebben tussen uw kruis vandaan te halen.

RIEN Pardon?

VANNESSA Al goed dat er tussen gipsen en stenen tuinkabouters geen kinderen kunnen komen.

RIEN Ik ben ten minste nog authentiek. Met uw plastieken voorbeeld.

Vannessa toont heel haar lichaam.

VANNESSA Dat is hier allemaal authentiek.

RIEN Authentiek van plastiek. Hah! Dat rijmt. Schat, laat mij u één ding zeggen. Onze eigenaars hebben u echt niet gekozen voor uw intelligentie, hoor.

VANNESSA Als jij je mond nu niet gaat houden, miss baksteen, dan ...

RIEN Wat dan?

VANNESSA Dat laat ik u omver rijden. Ik zet u op straat.

RIEN Wie ga je daarvoor meenemen?

VANNESSA Die van twee huizen verder.

RIEN Bitch.

VANNESSA Trut!

Beide kabouters vliegen elkaar in de haren. Telkens de wagens, die nu tegen een stevig tempo passeren, staan ze in de houding die ze op dat moment aannemen stil om dan weer verder te

vechten. De laatste auto komt met gierende banden aangereden en rijdt recht op de kabouters af. Ze bekijken elkaar angstig, houden elkaar bang vast en staren hun einde afwachtend in de koplampen.

BLACK-OUT.